

Boele-nieuws

PERSONEELBLAD VAN
BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK N.V.

FEBRUARI 1971 No. 140

WINTER-
PRACHT
VOOR
HET
HOOFD-
KANTOOR

Boele-nieuws

Uitgave ten dienste van het personeel van

**Boele's Scheepswerven
en Machinefabriek N.V. —
Bolnes**

tel. Rotterdam 010—134862
tel. Ridderkerk 01804— 3422

REDACTIECOMMISSIE (alf.):

L. Ardon
G. de Jong
E. H. Koch

HOOFDREDACTEUR:

J. G. v. Beek — telefoon toestel 290.
Kopij inleveren voor de 15e van elke maand.

Zonder toestemming van de redactie
mogen geen artikelen, geheel of
gedeeltelijk, worden overgenomen.

Het volgende nummer verschijnt in de
eerste week van maart 1971.

BIJ DE VOORPLAAT

Begin Januari zorgde de natuur voor een
prachtig sprookje.

Druk: Benedictus - N.R.C. - Rotterdam

VEILIGHEID

BIJ HET GEBRUIK VAN ZUURSTOF

In uw eigen belang: lees dit.

Het is op ons bedrijf weer voorgekomen, dat geventileerd werd met zuurstof.

Gelukkig is het goed afgelopen, maar we hebben er toch weer danig de schrik van te pakken gekregen.

Daarom wijzen we U er weer met de grootste nadruk op:

SEGURIDAD

AL USAR OXIGENO

Para su propio bien: lea lo siguiente.

Otra vez ha tenido lugar en nuestra empresa la ventilación por medio de oxígeno.

Afortunadamente no ha tenido malas consecuencias, pero el susto que nos hemos llevado no es por ello menos serio. Es por eso que de nuevo les pedimos encarecidamente que presten la mayor atención a lo que sigue:

GEBRUIK ZUURSTOF ALLEEN WAARVOOR HET DIENT

Zuurstof is niet brandbaar. Maar . . . niets kan branden zonder zuurstof. En letterlijk alles kan branden door toevoeging van veel zuurstof. Daarom kunnen we bijvoorbeeld ijzer door-midden branden.

Denkt U zich eens in: metaal kan branden door toevoeging van gas, warmte en zuurstof. Als we kleding, die normaal al erg brandbaar is, met zuurstof gaan bewerken, dan laat zich raden hoe enorm brandbaar we dan . . . zelf geworden zijn. Het minste sprankje vuur is dan in staat om ons in een onder-deel van een seconde tot een grote laaiende fakkel te maken. Gebruik zuurstof nooit en te nimmer

- om ruimten te ventileren.
- als koelmiddel door zuurstof tussen kleding te spuiten.
- voor het wegblazen van vuil.
- voor het droogmaken van vochtige plaatsen.

Vrij uitstromen van zuurstof moet vermeden worden. Daarom:

1. De gas- en zuurstofkraan van de brander moet na gebruik altijd direkt gesloten worden. Ook onder werktijd.
2. Bij het einde van de werktijd of bij verandering van werk-object moet de zuurstofslang losgekoppeld worden van het reduceerventiel.

USEN OXIGENO SOLO Y EXCLUSIVAMENTE PARA LO QUE ESTA DESTINADO

Oxígeno no es inflamable. Pero . . . nada arde sin oxígeno. Y el caso es que realmente todo puede arder si se le añade mucho oxígeno. Por eso es posible por medio, por ejemplo, hierro.

Imagínense: metal se puede quemar añadiéndole gas, calor y oxígeno. Si tratamos la ropa, la que normalmente ya es muy inflamable, con oxígeno fácilmente puede deducirse lo inflamable que en ese caso . . . nos hemos vuelto nosotros mismos.

La más pequeña chispa de fuego es entonces suficiente para convertirnos en una fracción de segundo en una gran antorcha ardiendo. No usen oxígeno nunca jamás

- para ventilar espacios.
- como refrescante echando oxígeno entre la ropa
- para, soplando, quitar la basura.
- para secar lugares húmedos.

Hay que evitar la salida libre del oxígeno. Por lo tanto:

1. La válvula de gas y oxígeno hay que cerrarla inmediatamente después de haber sido usado. También durante la jornada si no se usa.
2. Al terminar las horas laborables o al cambiar de tarea hay que desconectar la manguera de la válvula de reducción.

„Als de dagen weer gaan lengen gaat het allemaal weer wat gemakkelijker”, sprak de oude baas die al zoveel jaarwisselingen bij Boele had meegemaakt. Ondanks alle voorzieningen is het toch op een bedrijf als het onze, waar het „buitengebeuren”, zo’n grote rol speelt, extra moeilijk om „op tijd te lopen” als duisternis, sneeuw en koude iedere dag moeten worden overwonnen. We gaan de goede kant echter weer op, en gezien de orderportefeuille is dat maar goed ook.

DE NIEUWBOUW EN C.O.

Na een betrekkelijke „komkommertijd” in het nieuwbouw-loodswerk staan alle zeilen bij in zowel scheepsbouw- als lasloodsen.

Op Oost werden de sekties (C.O. 8200) voor de Arnhemse Scheepsbouw klaargemaakt, de opbouw voor de „Viper” en de diverse delen voor de verlengings-sekties. Lasloods West maakte in 7 sekties het gehele bouwnummer 1041 gereed, waarvan de eerste sektie op 18-1 j.l. op de helling werd geplaatst.

Ons grootste nieuwbouwschip tot op heden, het autotransportschip, vraagt nu al veel aandacht van de loodsen.

De eerste sekties voor Bouwno. 1040 zullen mogelijk nog in januari de lasloods verlaten op weg naar helling II.

De sektie voor de verlenging van de „Nordfarer” (half maart aan de werf) krijgt gestalte „in de put” van helling I. Deze sektie zal zo’n 450 ton gaan wegen.

Direct hier achteraan komt de verlengingssektie voor de „Hoegh Banniere”, welk schip omstreeks 20 april zal afmeren.

Op 30 januari hopen we de eerste achterstevan van CO 8060, zo’n stukje van ± 135 ton, in de takels van de „lr. J. G. Snip”, bij Giessen-Noord af te leveren.

De eerste sektie, die op de Viper geplaatst werd, leek wel op een wat groot uitgevallen fotolijstje.

Belangrijke nieuwbouwopdracht

Van de Kon. Ned. Marine ontvingen wij opdracht tot het bouwen van

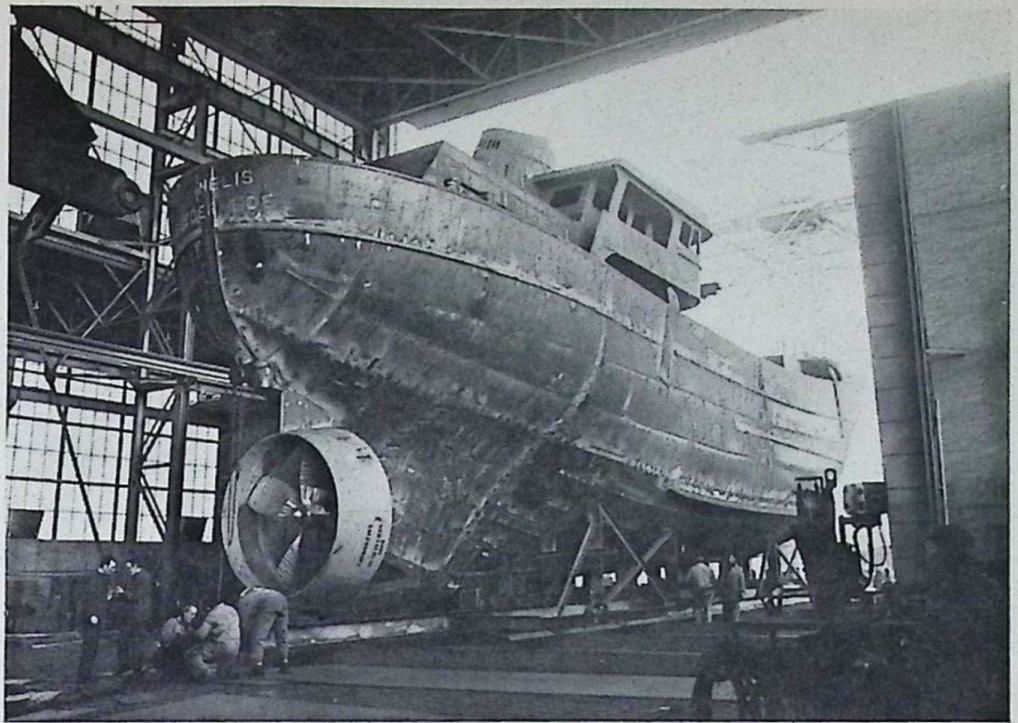
twee opnemingschepen (59 meter lang)

bestemd voor het continentale plat.

Deze schepen zijn qua afmetingen en vorm vergelijkbaar met de loodsboot „Capella”, die in 1968 werd afgeleverd.

In het volgende nummer meer hierover.

Met vetbalken, voetblokken, takels, kranen, werkinzicht en improvisatievermogen werd bouwno. 1043, de kotter, de lasloods uitgewerkt.

DE REPARATIE

De „Cervantes” werd nog net voor de Kerst door ons uitgezwaaid. Achtereenvolgens werden de „Pinebank” en de „Ashbank” behandeld voor omvangrijke dieptankreparaties.

De „Afram River” kreeg, juist in de moeilijkste dagen rond de jaarwisseling nieuwe luikafdichtingen.

Zo'n 36 stuks grote Mac Gregorluiken werden van de „Ranella” aan de wal gedraaid voor omvangrijke reparaties, waarbij dan nog alle werk kwam dat bij een grote surveybeurt pleegt te gebeuren.

Op 22 januari vertrok de „Birk”, trouwe klant, na in dok I van flinke huid- en vlakschade te zijn genezen.

De gevolgen van het op de late avond bakken van een spiegeleitje zijn op de duwboot „Nashorn” duidelijk zichtbaar.

Bijna de gehele accommodatie brandde uit en ook de motorkamer kreeg haar deel. Het nieuwe dekhuis moesten wij door tijdgebrek elders laten maken. Voor de werf en de machinefabriek bleef nog genoeg werk over aan dit schip.

De „Moseltank 3” meldde zich met omvangrijke huidschaden.

Op de Engelse „Industria” plaatsten we een nieuwe mast en zware lieren.

Twee stuks roestvrijstalen dektanks plaatsten we, inclusief versterkingen en fundaties op de „Vibeke”.

Een leuk karwei was het tevoren geheel gereed maken en daarna in één dag in Rotterdam plaatsen van de feestverlichting op het luxe cruise-schip „Black Prince”, wat naar aller tevredenheid is verlopen.

DUWBOTEN

De lage waterstand van de bovenrivieren bracht voor ons het nodige werk aan vooral duwbotten. Alleen al in de tweede week van januari trokken we er acht op onze hellingen en dit leverde een overvloedige oogst van te repareren schroeven, assen en roeren. En dat alles natuurlijk in ijltempo.

Een speciaal woord van lof ontvingen we van de rederij Lehnkering voor alle medewerkers die hun steentje bijdroegen voor de snelle reparatie aan de schroefassen van de „Leverkusen”.

Genoeg voor deze maand, over vier weken hopen wij u weer in deze rubriek te ontmoeten.

Het resultaat van een eitje bakken. (Nashorn).

„ . . . . . Cornelis, behouden vaart” sprak Cornelis

hetgeen dan op zaterdag 16 januari j.l. te beluisteren viel bij haven II, waar de bok „Simson” zachtjes de 190 ton romp, motor en cement in het water liet zakken. Dat was dan de „zwarte” „Cornelis”, thuishaven Goedereede, visnummer GO 22, ofwel Boele bouwnr. 1043.

De iets lichter uitgevoerde Cornelis die de bovengenoemde tekst zeer luid liet klinken en met een ferme zwaai de fles champagne liet bruisen tegen de huid, was Cornelis Lokker, 12-jarige zoon van Vader Jan, die tezamen met oom Wout, beiden geroutineerde boomkorvissers, het schip bestelden bij de fa. Maaskant. Laatstgenoemde firma liet het casco bij Boele-Bolnes bouwen. Onder de talrijke genodigden waren het complete college van Burgemeester en Wethouders van Goedereede, vertegenwoordigers van Scheepvaartinspectie, het ministerie van Verkeer en Waterstaat, de hypotheekgevers e.a.

De heer Burgemeester sprak over de „kunst van het vissen” en speciaal over het ondernemerschap dat de schippers-reders moesten ontplooiën. De heer v. d. Graaff had het over de goede betrekkingen en natuurlijk werd er nog veel meer

over- en weer gesproken. Schipper Wout Lokker had het er niet zo erg moeilijk mee. „k Hoop er goed geld mee te kunnen gaan verdienen”, sprak hij, „want daar draait het toch maar om”. Een wens waarbij we ons gaarne aansluiten.

Over het schip zelf: De hoofdafmetingen zijn 32,80 x 7,50 x 4,07 m, de motor is een 900 PK Deutz-motor, die een schroef van 2,50 m diameter per minuut 167x kan ronddraaien, waarmee dan het ongeladen schip een snelheid van 18 knoop (!!) kan ontwikkelen. Belangrijker evenwel is dat dit grote motorvermogen de schippers in staat stelt om ook bij ongunstige weersomstandigheden te kunnen vissen, tegen de getijdestroomrichting in en met een zware tros kettingen onder het vistuig. Deze kettingen slepen over de bodem en jagen de platvis (bij voorkeur tong) uit het zand en in het net.

Een paar dagen na de tewaterzetting werd het schip naar Stellendam gesleept voor afbouw. Omstreeks eind Mei hoopt men te kunnen vissen.

Geluk ermee, gebroeders Lokker!!!

Met een ferme zwaai knalde Cornelis de fles tegen de huid.

De burgemeester van Goedereede complimenteerde bouwer en eigenaar.

VINDINGRIJKHEID IN DE LEERSCHOOL MACHINEFABRIEK

„Vooruit maar jongens, neem wat materiaal en maak een kaarsenstandaard. Denk er goed over na en probeer eerst iets origineels te tekenen. Het bedrijf stelt zowel voor de eerste- als tweede-jaars drie prijsjes beschikbaar”.

Dat zeggen de leermeesters tegen Kerstmis zo ongeveer tegen hun pupillen en de jongens gaan aan de slag.

Deze strijd in creativiteit en afwerking van het product is langzamerhand uitgegroeid tot een traditie. En hoewel de opdracht de mogelijkheid tot grote fantasieën uitsluit (een kaarsenstandaard heeft tenslotte zijn beperkingen) is het elk jaar weer verrassend om te zien, dat er toch telkens weer nieuwe ideeën komen opduiken.

Drie juryleden hadden de allesbehalve gemakkelijke taak om te beoordelen, welke werkstukken met de erepalm zouden gaan strijken. De heren A. Bosman (veiligheidsinspecteur), H. v. Lelieveld (chef salarisadministratie) en hoofdbaas G. v. d. Steen fronsten dan ook op 16 en 17 december de wijze voorhoofden boven de standards om resp. de eerstejaars- en de tweedejaarsgroep te beoordelen. Onafhankelijk van elkaar gaven ze elk werkstuk drie cijfers. Eén voor het idee, één voor de vormgeving en één voor de afwerking. Nadien werden de punten bij elkaar geteld en dat besliste de strijd.

Bij de eerstejaars viel deze beslissing:

1. Wim Monhemius
2. Jan Burg
3. Nico Vos

en bij de tweedejaars:

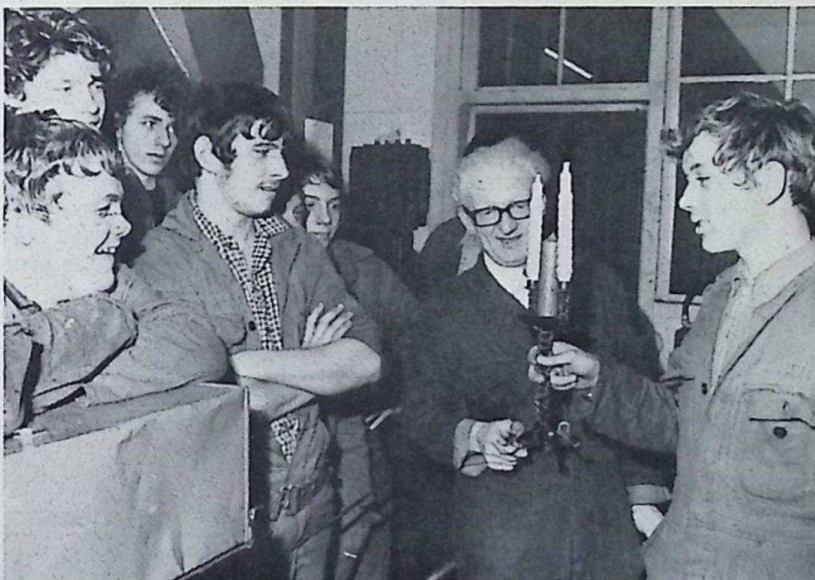
1. Frank Rombout
2. Jan Kooy
3. Jan Geene

Met een pittige toespraak reikte baas v. d. Steen de prijzen uit en leermeester Laffeber bedankte de jury voor hun medewerking.

De jongens mochten hun kunstproducten mee naar huis nemen en we zijn er zeker van, dat menige moeder de kaarsenstandaard op een ere-plaatsje in de huiskamer zal zetten. Omdat het mooi staat en omdat... ja, omdat 'ie het zelf gemaakt heeft, hè?

Gespannen aandacht voor de uitslag

Winnaar Wim Monhemius toont trots zijn werkstuk

Prijsuitreiking aan Frank Rombout

HET DELTAPLAN UIT EEN WEER ANDERE HOEK BEKEKEN

In het vorige artikel heeft U kunnen lezen wat volgens de opvattingen van een aantal wetenschapsmensen, zich noemende „Studiegroep Oosterschelde”, voor bezwaren naar voren gebracht kunnen worden tegen het afsluiten van de Oosterschelde.

Het is zonder meer toe te juichen dat door dit soort publikaties het grote publiek op de hoogte wordt gehouden van de grote nadelen die aan de uitvoering van zo'n groot werk verbonden kunnen zijn. Vandaar ook, dat wij er in ons blad aandacht aan besteedden. We gingen daarbij uit van een artikel dat in Elseviers Weekblad verscheen, waaruit we enkele gedeelten letterlijk overnamen. Hierover nog een enkele opmerking.

In het betreffende artikel wordt wel wat slordig omgesprongen met de begrippen Deltawet en Deltaschadewet.

De Deltawet die o.a. het afsluiten van de Oosterschelde regelt, dateert reeds van 1958 en het geciteerde artikel doet

het voorkomen alsof de vaste commissie voor Verkeer en Waterstaat om wat voor duistere politieke redenen dan ook, in augustus 1970 verzuimd heeft tegen deze afsluiting te stemmen.

Dit berust duidelijk op een misverstand. De wet die in augustus 1970 is aangenomen, regelt de schade aan derden, die tengevolge van de uitvoering van het Deltaplan ontstaat.

De afsluiting van de Oosterschelde als zodanig kwam in 't geheel niet aan de orde.

Het lijkt ons goed in het kort nog eens na te gaan, wat de redenen zijn dat de regering heeft besloten tot de uitvoering van het Deltaplan over te gaan.

Het is niet juist te veronderstellen dat het afsluiten van de grote zeegaten door middel van dammen uitsluitend te danken is aan de overstromingsramp van 1953. Reeds vele jaren daarvoor werd deze mogelijkheid overwogen, waarbij dr. ir. Joh. van Veen (overleden 1959) de grote stimulator en uitdenker van de

plannen was. Hierbij werd niet uitsluitend gedacht aan de beveiliging tegen stormrampen. Een ander misschien wel even groot probleem was mede oorzaak van deze plannen, namelijk de verzilting.

Over dode koeien en 3000 ton zout.

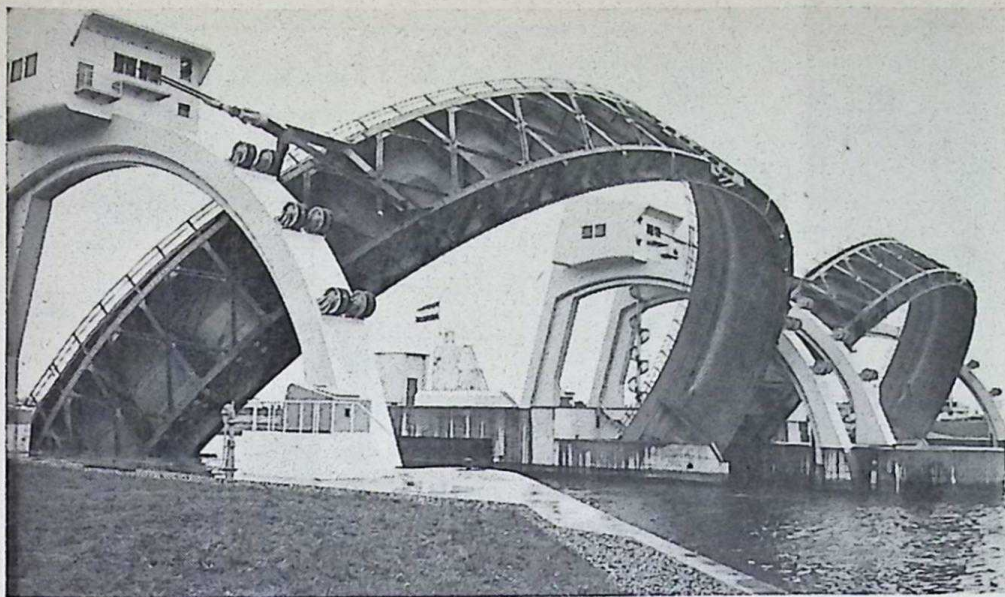
Het zou te ver voeren om in dit artikel alle problemen die aan de verzilting vastzitten, nader te bekijken, maar het zal aan een ieder bekend zijn, dat het steeds verder opdringen van de zoutwatergrens in onze grote rivieren grote problemen met zich meebrengt voor wat betreft de drinkwatervoorziening en het gebruik van dit water voor de land- en tuinbouw.

Hierbij mogen we toch nog wel even aantekenen dat in de droge zomer van 1947 op het eiland Voorne en Putten enkele tientallen koeien stierven, enkel en alleen omdat door het opdringen van de zoutgrens het onmogelijk was vol-

Het unieke Biesbosgebied

Stuwcomplex te Hagestein

doende zoetwater in de polders te laten. Niet alleen door de grote zeegaten komt zoutwater ons land binnen, maar ook door de sluisen aan zee. De grootste hiervan in het Noordzeekanaal bij IJmuiden laat iedere keer als een schip binnenkomt een hoeveelheid zout (dus geen zoutwater) binnen van ± 2500 tot 3000 ton. Een hoeveelheid die overeenkomt met een goederentrein van 150 wagons zuiver keuzenzout.

De tot nu toe enige goede methode om dit binnenkomen van zout te voorkomen, is door gebruik te maken van een overvloed van zoet water. Voor het Noordzeekanaal bijv. zou dit op te lossen zijn als tijdens eb het IJsselmeerwater het zoute water door de openstaande sluisen bij Amsterdam en de automatische spuisluis bij IJmuiden weer terug zou drukken. Daar echter het IJsselmeer ook geheel Noord-Nederland van water moet voorzien, is de hoeveelheid water niet voldoende om ook nog eens dienst te doen als zoutwaterverdrijver in het Noordzeekanaal.

Stuwen als zoutwaterbestrijders

Men heeft naar middelen gezocht om de toevoer van zoetwater naar het IJsselmeer te vergroten via de Gelderse IJssel. De oplossing hiervoor is gevonden door kanalisatie van de Rijn, onze grootste zoetwaterleverancier. Hiertoe zijn in de Rijn en Lek, tussen Arnhem en Vianen n.l. bij Driel, Amerongen en Hagestein 3 grote stuwen in de rivier gebouwd. Zoals U zich waarschijnlijk zult herinneren is de laatste van deze 3 stuwen n.l. die bij Hagestein, kort geleden in gebruik gesteld.

Eveneens zal het U misschien zijn opgevallen, dat de ingebruikname van deze stuw op hetzelfde tijdstip viel als de ingebruikname van de grote spuisluisen in het Haringvliet. Het is namelijk hier,

dat het Deltaplan om de hoek komt kijken.

Zou men zonder meer deze 3 stuwen in gebruik genomen hebben, dan zou hierdoor wel bereikt worden, dat meer Rijnwater door de IJssel naar het IJsselmeer zou vloeien, maar tevens dat de hoeveelheid Rijnwater, welke normaal via Lek, Nieuwe Maas en Waterweg naar zee vloeit, zodanig vermindert dat de zoutgrens hier gevaarlijk zou opdringen.

Door nu in het Haringvliet beweegbare sluisen te bouwen, kan voorkomen worden dat de 50% Rijnwater die normaal via Nieuwe Merwede en Hollands Diep naar zee verdween, voor ons verloren gaat.

Plannen om op deze manier de verzilting tegen te gaan dateren reeds uit 1938. Onderdeel hiervan is de eerste fase, namelijk de afsluiting van de Brielse Maas (1950) en Botlek, die reeds bij de stormvloed van 1953 zijn goede diensten bewezen heeft.

Dijken of dammen

Door de stormramp in 1953 zijn deze plannen in een stroomversnelling gekomen wat resulteerde tot de instelling van de zgn. Deltacommissie op 21 februari 1953 onder voorzitterschap van Ir. A. G. Maris.

Eens te meer was het duidelijk dat het noodzakelijk was op korte termijn maatregelen te nemen die een grotere veiligheid beogen tegen overstroming van gebieden die tot nu toe watervrij werden geoordeeld, ook bij de tot nog toe waargenomen hoogste vloedstanden.

De verdere uitvoering van de Deltawerken mag voldoende bekend worden verondersteld, gezien de publiciteit die hieraan in radio, televisie en pers is gegeven.

Toch willen we, nu door de ingebruik-

name van de Haringvlietssluisen het zgn. Noordelijk Deltabekken gereed is gekomen, nog een korte samenvatting geven. De vraag blijft bestaan waarom uiteindelijk is gekozen voor het afsluiten van de grote rivieren tegenover de mogelijkheid van het ophogen van de bestaande dijken (technisch zonder meer mogelijk). Stel, dat de voorkeur was gegeven aan het verhogen van alle hoogwaterkerende dijken in het Delta-gebied tot een „veilige” hoogte. Het nageslacht zou dan opgescheept zitten met voortdurend gevaar en onderhoud van ± 1000 km. dijken. Daar ons land nog steeds zakt t.o.v. de zeespiegel is de kans groot, dat na een aantal jaren de verhoogde dijken andermaal te laag blijken te zijn.

Na de uitvoering van het Deltaplan wordt een veel grotere veiligheid bereikt, het onderhoud beperkt tot enkele tientallen km. duin, dijk en dam, dat bovendien veel effectiever, goedkoper en gemakkelijker is.

Mocht in de verre toekomst blijken dat de nieuwe Delta-dammen ook weer te laag zijn geworden, dan is de verhoging en versterking daarvan betrekkelijk eenvoudig en goedkoper.

Daarnaast zouden alle eilanden omgeven blijven met zout water met alle gevolgen van dien.

Denk daarnaast nog aan de geïsoleerde positie van de eilanden. Hieraan had alleen een eind gemaakt kunnen worden door het maken van zeer dure oeververbindingen zoals bruggen of tunnels.

Naast deze voordelen natuurlijk ook belangrijke nadelen. Vervuiling van de ontstane binnenmeren hebben we al genoemd. Het unieke Biesbosch-gebied zal geheel veranderen, zo niet voor een zeer groot deel verloren gaan.

Denk daarnaast aan de bekende oesterkweekplaatsen in de Zeeuwse wateren die door het zoet worden van het water geheel zullen moeten verdwijnen.

Daarnaast moet toch wel worden gesteld dat de grotere veiligheid en het feit dat de verzilting wordt teruggedrongen niet te onderkennen voordelen zijn.

Stokpaardje van Boele-Nieuws

Het blijkt uit dit alles echter wel duidelijk, dat waterverontreinigingen zoals die op het ogenblik plaatsvinden (Rijn, Maas en Schelde) funest kunnen worden voor de gehele Nederlandse waterhuishouding. Er kan dan ook niet genoeg op worden gewezen dat dit ten koste van alles moet worden voorkomen. Natuurlijk (en hier komen we weer op ons stokpaardje) dienen we zelf daarbij het goede voorbeeld te geven door altijd en overal onze bijdrage te leveren aan het verbeteren van de leefbaarheid en de milieuhygiëne.

(In een volgend artikel over het Deltaplan zullen we bekijken wat het direkte gevolg van de Deltawerken is voor ons bedrijf).

E	B II				
	A	B	C	D	E
71					
9					
46	461	468	475	482	489
51	494	502	509	516	524
17	528	534	544	552	560
57	566	575	583	591	600
98	604	614	623	632	642
414	648	658	668	678	688
91	692	703	713	723	734
38	736	748	759	770	782

SALARISSCHALEN PER I JANUARI 1971

Deze salarissen worden verhoogd met een toeslag, die bedraagt:

voor jongeren van 15 jaar	f 19,—
" " " 16 "	f 21,—
" " " 17 "	f 23,—
" " " 18 "	f 25,—
" " " 19 "	f 27,—
" " " 20 "	f 29,—
voor medewerkers van 21 jaar en ouder	f 31,—

SALARISSCHALEN

E	SAL. GR. IV					SAL. GR. V					SAL. GR. VI				
	A	B	C	D	E	A	B	C	D	E	A	B	C	D	E
32															
66															
01	864	880	895	910	926										
21	880	896	912	928	944										
41	897	914	930	946	963	910	929	948	967	986					
49	903	920	936	952	969	916	935	954	973	992					
	910	927	943	959	976	923	942	961	980	999	943	965	987	1009	1031
	915	932	948	964	981	928	948	967	986	1006	952	975	997	1019	1042
						934	954	973	992	1012	963	986	1008	1030	1053
						939	959	978	997	1017	969	992	1015	1038	1061
											977	1000	1023	1046	1069
											984	1007	1030	1053	1076

SALARISSCHALEN

E	SAL. GR. IV					SAL. GR. V					SAL. GR. VI				
	A	B	C	D	E	A	B	C	D	E	A	B	C	D	E
37	920	937	953	969	986	946	966	985	1004	1024	990	1014	1037	1060	1084
66	929	946	963	980	997	957	977	997	1017	1037	1005	1029	1052	1075	1099
74	939	956	973	990	1007	969	989	1009	1029	1049	1019	1043	1067	1091	1115
83	948	965	982	999	1016	980	1001	1021	1041	1062	1033	1058	1082	1106	1132
	956	974	991	1008	1026	991	1012	1032	1052	1073	1048	1073	1097	1121	1146
						1002	1023	1043	1063	1084	1062	1087	1112	1137	1162
											1075	1101	1126	1151	1177

Onze buitenlandse werknemers vergaten een ogenblik hun vaderland

Begin februari 1971. Een flink stuk van de winter is al weer verleden tijd en onze gedachten wagen af en toe al schichtig een sprongetje vooruit in de richting van de lente. . . . Maar we nemen U nu nog even mee terug.

Hoogtepunt van de winter blijft het Kerstfeest en de overgang van het oude op het nieuwe jaar. Die laatste week van december zou men de week van het

gezin kunnen noemen. Dan proeven we de gezelligheid en de sfeer van de huiskamer. Die laatste week van december, nee, die zouden we voor geen goud willen missen.

Ook de vele buitenlanders niet, die in ons land als gastarbeider werkzaam zijn. En ook de vele buitenlanders niet, die in ons bedrijf werkzaam zijn. Velen van hen moesten het wezenlijk contact met

vrouw en kinderen tijdens het Kerstfeest ontberen. Zij moesten, juist tijdens die dagen, vechten tegen de heimwee. Vechten tegen het gemis van huis en haard, van eigen omgeving, van vrienden en kennissen.

Ons bedrijf heeft gemeend om onze gastarbeiders iets van dat gemis te moeten vergoeden. Te laten merken, dat we heel goed beseffen, dat hun Kerstfeest

Bij de foto's

Links en rechts boven: 't Zag er allemaal voortreffelijk uit

Hiernaast, links: De luitjes, die in de eerste plaats voor het welslagen verantwoordelijk waren

Midden: Borreltje en zo vooraf

Rechts: De pret was groot

geen echt Kerstfeest kon zijn. En dat we daarom wilden, dat ze met elkaar in ons logiesgebouw goede ogenblikken zouden beleven.

Wel, de foto's zullen U overtuigen, dat die opzet meer dan geslaagd mag heten. Het welslagen moet dan in de eerste plaats op rekening geschreven worden van het personeel in de logiesgebouwen.

Zij hebben zich werkelijk uitgesloofd om te zorgen, dat er niets mankeerde aan... het Kerstdiner, dat door het bedrijf aan de buitenlanders werd aangeboden. En hoewel we uiteraard gedetailleerd zullen vertellen waaruit dat diner bestond, willen we toch op de voorgrond stellen, dat we dat niet het allerbelangrijkste vonden. Het idee, ziet U, dat die mensen zo ver van huis... afijn, U begrijpt ons wel.

't Begon allemaal om half zes, donderdagavond 24 december, de vooravond van Kerstmis. Maar het personeel was 's morgens om zes uur al aan de slag gegaan om voorbereidingen te treffen voor een Kerstdiner voor ruim honderd personen. Vraag niet wat voor kopzorgen dat geeft. Nu is het wel zo dat het keukenpersoneel onder aanvoering van chefkok A. v. Vliet van wanten weet als het om de dagelijkse kost voor 150 man gaat, maar een Kerstdiner is even iets anders, ziet U. Daar is men niet zo op ingesteld en dan wordt het improviseren.

Maar het resultaat mocht er wezen. De tafels waren bijzonder leuk met Kerststukjes versierd, wat al een prettige sfeer gaf. Een borrel/praatuurkje, in tegenwoordigheid van de directie, ging aan het diner vooraf. Pauline Boele, nog maar net teruggekeerd van een werkperiode in Spanje, sprak allereerst een openingswoord in het Spaans en in

het Hollands, wat met een daverend applaus beloond werd. Niet minder enthousiast was men voor haar vader, de heer Johan Boele, die voor de vuist weg een toespraakje hield tot de drie aanwezige Ierse gastarbeiders. In het Engels uiteraard.

Daarmee was een gezellige internationale sfeer geschapen, die het beste deed vermoeden voor het hoogtepunt... het diner, dat opende met een Hollandse garnalencocktail, gevolgd door een Spaanse soep. Daarna een internationaal Kerstgerecht: kalkoen, met alles er op en er aan. Twaalf kalkoenen moesten zich daartoe 's middags aan de ijverige handen toevertrouwen van Emilio Rodriguez Carillo, die van de ene braadoven naar de andere sprong. 't Leek wel een voetzoeker.

Dezelfde voetzoeker maakte zich na het diner nog verdienstelijk door, gewapend met zijn pollepel, een Spaanse dans ten beste te geven. Er heerste een meesterlijke stemming.

En de Spanjaarden waren zo hoffelijk om in lied (waarbij het woord Hollanda niet van de lucht was), dans en rythmisch handgeklap van hun waardering blijkt te geven.

De grootste waardering ging natuurlijk uit naar de bereiders van het feestmaal. Voor hun voorbereidingen, voor het voortreffelijke koken, voor het serveren en... voor de naweeën. Want nog lang na het diner waren ze bezig met opruimen en afwassen. Maar, zo verzekerden ze ons, dat mocht de koks muts niet kreuken. 't Was geslaagd en dat gaf de grootste voldoening.

Tenslotte (Uw verslaggever was het bijna vergeten) moet U nog weten of er nog een toetje was. Inderdaad. IJs met friebeltjes en frummeltjes. Heerlijk.

Nuestros cooperadores extranjeros olvidaron por unos momentos a su patria

A principios de febrero de 1971. Gran parte del invierno ya pertenece al pasado y nuestros pensamientos se atreven, aún con timidez, a mirar adelante hacia la primavera... Pero ahora queremos mirar con ustedes unos momentos hacia atrás.

El punto culminante de cada invierno es, sin duda, la fiesta de las Navidades y el cambio del año viejo al nuevo. Esa última semana de diciembre la podríamos llamar la semana de la familia. Pues es entonces cuando más sentimos la intimidad del hogar. Esa última semana de diciembre no nos gustaría perderla, ni a precio de oro.

Tampoco los extranjeros que trabajan en nuestro país quieren pasar sin ella. Ni los muchos extranjeros que están trabajando en nuestra empresa. Muchos de ellos se han visto privados de mencionada intimidad hogareña por no tener a la esposa e hijos durante las Navidades consigo. Ellos han tenido que luchar, precisamente durante esos días, aún más contra la nostalgia. Luchar contra la carencia del hogar, del propio ambiente, de los amigos y conocidos.

Nuestra empresa ha querido ofrecer algo como recompensa a estas carencias a „nuestros” extranjeros. Darles a entender que nos hacemos perfecto cargo de que la fiesta navideña no podía ser realmente para ellos una fiesta bajo las circunstancias del momento. Y por eso quisimos que pasaran juntos en nuestros alojamientos una agradable tertulia.

Pues bien, las fotos demuestran que hemos logrado con creces nuestro propósito. El éxito se debe en primer lugar al personal de los alojamientos. Ellos se han desvivido verdaderamente para que no faltara nada a... la cena de Nochebuena, la que fue ofrecida a los extranjeros por la empresa. Y aunque queremos contarles detalladamente de qué estaba compuesta la cena, queremos precisar antes que no era eso lo principal de nuestra intención. Lo principal era que esos hombres que estaban tan lejos de casa, que... en fin, ya comprenderán lo que queremos decir.

Todo ello empezó a las cinco y media de la tarde el jueves 24 de diciembre, Nochebuena. Pero el personal ya había empezado a las seis de la mañana para hacer toda clase de preparativos necesarios para presentar un convite de Pascuas a más de cien personas. No pregunten el trastorno que semejante tarea trae consigo. Claro que el personal de cocina, a cuyo frente se encontraba el jefe de cocina A. v. Vliet, sabe perfectamente cómo arreglar la comida diaria para 150 personas, pero hay que reconocer que un agasajo como el presentado es muy distinto. No se está acostumbrado y hay que saber improvisar.

Pero el resultado final merecía la pena. Las mesas estaban puestas con mucho gusto con adornos navideños creando un aspecto agradable, un ambiente acogedor. Antes de la cena se tomó una copa en compañía de la dirección. Pauline Boele, recientemente de vuelta de un período de trabajo en España, habló primeramente en español y después en holandés unas palabras de bienvenida siendo recompensada con un enorme aplauso. No menos entusiasmados se mostraron con el padre, el señor Johan Boele, quien dirigió a la improvisada palabra a los tres presentes irlandeses, naturalmente en la lengua inglesa.

Con ello se produjo un ambiente internacional y en este ambiente tan agradable se llegó lleno de confianza al momento culminante... a la cena de Nochebuena, la cual empezó con un coctel holandés de gambas, seguido por una sopa española. A continuación un plato de Navidad internacional: Pavo, preparado con mano de maestro. Doce pavos tuvieron que pasar esa tarde por las activas manos de Emilio Rodríguez Corillo, quien incesantemente saltaba de un horno al otro. Parecía un triquitraque.

El mismo triquitraque, armado con un cucharón, supo realzar además el buen humor bailando una danza española. Reinaba una atmósfera estupenda.

Y los españoles, atentos como son, dieron a conocer su apreciación cantando (oyéndose repetidas veces la palabra „Holanda”) y bailando acompañándose rítmicamente con palmeteo.

La mayor apreciación la recibieron,

En óf 't smaakte

como es natural, los que se habían ocupado del confeccionamiento del convite. Por los preparativos, por la excelente manera de haber hecho la comida, por el modo de servir a la mesa y... por las consecuencias. Porque largo tiempo después de haber terminado el festejo estaban ordenando las cosas y fregando lo mucho que se había usado. Pero, según nos aseguraron, no importaba ni en lo más mínimo. Lo principal era que sus esfuerzos se vieron coronados con éxito y por eso se sentían satisfechos. Finalmente (casi se me había olvidado) tienen que saber si había postre. Pues sí que lo había. Helado con toda clase de chucherías. Delicioso.

Staande dankbetuiging

VERSLAG VAN DE VERGADERING VAN DE ondernemingsraad

OP WOENSDAG 30 DECEMBER 1970.

Aanwezig: Voorzitter en leden van de Ondernemingsraad, behalve de heer A. Meyer.

G. J. Cieraad.

D. v.d. Velden, die de notulen verzorgt.

De voorzitter verwelkomt om 9.45 uur de aanwezigen en deelt mede, dat deze vergadering uitsluitend is belegd om de collectieve salariswijzigingen per 1 januari 1971 te bespreken. De notulen van de vorige vergadering en eventueel andere nog te behandelen onderwerpen worden verwezen naar een volgende vergadering.

Het enige agendapunt : Salarissen 1971 wordt daarna aan de orde gesteld.

De voorzitter wijst op de verplichting welke voortvloeit uit de Loonbeschikking van de Regering. Gelukkig geldt voor de Metaalindustrie de lopende Colectieve Arbeids Overeenkomst, waardoor het mogelijk is alle salarissen in ons bedrijf te verhogen met 5,65 %, zijnde:

a. 2,75 % verhoging zoals was overeengekomen.

b. 2,9 % verhoging als gevolg van de stijging van het officiële prijsindexcijfer.

Deze verhoging van in totaal 5,65 % zal ook op de bestaande toeslagen worden gegeven.

Toeslagen die nog bestaan op grond van een z.g. afbouwregeling vallen echter hierbuiten.

Op grond van de hierboven genoemde Regeringsmaatregel kan de uitkering ineens van f 400,— niet in de salarisschalen worden verwerkt. Derhalve zal deze uitkering als een toeslag op het salaris worden uitbetaald.

Deze toeslag komt neer op:

voor medewerkers van 21 jr. en ouder	f 31,—	per 4 weken periode
„ jongeren	„ 15 „	f 19,— „ 4 „ „
„ „	„ 16 „	f 21,— „ 4 „ „
„ „	„ 17 „	f 23,— „ 4 „ „
„ „	„ 18 „	f 25,— „ 4 „ „
„ „	„ 19 „	f 27,— „ 4 „ „
„ „	„ 20 „	f 29,— „ 4 „ „

De nieuwe salarissen zullen ingaan op 1 januari 1971 om 0.— uur. 1 en 2 januari 1971 vallen nog onder de 4 weken periode die op 6 december 1970 is aangevangen. De verhoging over deze twee dagen zal afzonderlijk op de salaristrip tot uitdrukking moeten komen. De uitkeringen uit de Afdelingskas zullen worden aangepast.

Hetzelfde mag worden verwacht voor de W.A.O., waarvan de vaststelling door de Bedrijfsvereniging plaatsvindt.

Een aantal leden van de O.R. is van mening dat bij enige bedrijven in de omgeving de bewuste f 400,— wel in de salarisschalen zal worden verwerkt, en stelt een schorsing van de O.R. vergadering voor, teneinde nader beraad te kunnen houden.

Aldus wordt besloten.

Na hervatting van de vergadering blijken de informaties tegenstrijdig te zijn. Na enige discussie wordt de vergadering het er over eens dat niet in strijd met de Regeringsmaatregel kan worden gehandeld en worden de salariswijzigingen als hierboven vermeld vastgesteld.

Er blijken aan een aantal medewerkers reeds mededelingen te zijn gedaan inhoudende dat het nieuwe salaris geldt vanaf 3 januari 1971. Hier moet worden gelezen 1 januari 1971.

Hoewel niet in een rondvraag is voorzien, vraagt en krijgt de secretaris van de O.R. gelegenheid enkele opmerkingen te maken resp. vragen te stellen:

a. Namens de medewerkers brengt hij de dank over voor het prachtige kerstpakket. Hij verzoekt bij een eventuele uitreiking in het volgend jaar de pakketten voor de Spanjaarden, die enige dagen vóór Kerstmis met vakantie gaan, tijdiger ter beschikking te hebben.

b. Hij vraagt duidelijkheid over de data waarop de kinderbijslag in het bezit van de medewerkers zal zijn. (De kinderbijslag wordt op een zodanig tijdstip op bank/of girorekening overgemaakt, dat deze uiterlijk op de in het Boele-Nieuws van oktober 1970 genoemde data van 8 januari 1971, 8 april 1971, 9 juli 1971, 8 oktober 1971 enz. in het bezit van de medewerkers is).

c. Hij vraagt of voor de verhogingen die uit het nieuwe salarissysteem per 11 oktober 1970 voortvloeiden, dispensatie is gevraagd om deze door het B.P.F. ook voor de pensioengrondslag voor medewerkers van 55 jaar en ouder te laten meetellen. (Dit is inmiddels gebeurd).

d. Hij vraagt of het personeel weer kan worden attent gemaakt op het aanvragen van een T-formulier, door middel waarvan teveel betaalde loonbelasting over 1970 kan worden teruggevraagd. (Ook dit zal gebeuren).

Na voor de volgende vergadering de voorlopige datum van 4 februari 1971 te hebben genoemd en de aanwezigen een goede jaarwisseling te hebben toegewenst, sluit de Voorzitter de vergadering.

Bedrijfsvakantie 1971

In overleg met de Ondernemingsraad werd voor 1971 de bedrijfsvakantie vastgesteld van maandag 28 juni tot en met zaterdag 9 juli.

Zij, die hun aaneengesloten vakantie op een ander tijdstip dan van 28 juni tot en met 9 juli willen opnemen, moeten dit voor 1 maart 1971 aanvragen bij hun chef c.q. baas.

De aaneengesloten vakantie moet dan in zijn geheel voor of na de bedrijfsvakantie vallen.

De aanvrager krijgt voor 1 april 1971 bericht of aan het verzoek kan worden voldaan.

Het aantal inzendingen voor de Kerst-puzzle was minder dan vorige jaren.

Ongetwijfeld is de oorzaak daarvan dat de puzzle moeilijk was. Dat blijkt ook uit het aantal foutieve inzendingen, dat een record-aantal haalde, namelijk 70. De slagzin „De straat is geen vuilnisbak” werd door iedereen wel gevonden, maar op detailpunten werden de foutjes gemaakt.

Het aantal goede inzendingen bedroeg 254. Bij de kinderen van 6 tot en met 8 jaar waren 76 inzendingen waarvan 14 foutieve. De kinderen van 9 tot en met 12 jaar hebben kennelijk ook moeilijkheden met de oplossing gehad, want van de 105 inzendingen waren er 49 fout.

Verskillende oplossingen kwamen per post binnen. Eén er van was als volgt

geadresseerd: „Ouwe melkbus — portier Boele — Bolnes”. 't Is aangekomen zo U ziet.

De prijstrekking werd verricht door Liesbeth Boele onder toeziende ogen van haar zus Corrie, de heer D. v. d. Velden, de redactie en een camera.

De prijsuitreiking werd verzorgd door Pieter Boele onder toeziende ogen van zijn vader de heer G. J. Boele, wederom redactie en andermaal een camera. Dat stelde ons in staat om op 31 december, te vijf uur dertig, de reis te aanvaarden, die de geschiedenis zou ingaan als „de tocht langs badende heren en bekrulspelde dames”. We konden het ook niet helpen. We hadden ons eerlijke best gedaan om de winnaars van te voren te waarschuwen, dat ze bezoek konden verwachten.

Maar als ze 's middags niet thuis zijn, houdt voor ons alles op. Zodoende zat vader Bovenhoff net in bad, stond de heer Kersten (schoonzoon van 3e prijswinnaar M. v. Es, aldaar inwonend) in zijn Jansen en Tilanus in de keuken en mevrouw Kersten met een hoofd vol kunstig aangebrachte krulspelden.

Huiselijke situaties, die weliswaar niet geëigend zijn om bezoek te ontvangen, maar die vrij snel verholpen zijn en bovendien koren op de molen van een Boelenieuws-verslaggever:

De eerste winnaar, J. de Kok, woont op een stiekum plekje te Barendrecht, wat onze hoop om ditmaal op tijd thuis te zijn, de bodem insloeg. Maar de ontvangst aldaar en de familievreugde over de vorstelijke inhoud van de fraaie mand met heerlijkheden,

TOCHT LANGS BADENDE HEREN EN

1

Prijstrekking door Corrie en Liesbeth Boele onder toezicht van de heer D. v. d. Velden

2

Bij de eerste prijswinnaar

3

„U mag nog eens terugkomen, mijnheer!” zei v. d. Sluys-junior

4

Gepensioneerde M. v. Es won de derde prijs

5

Alles op één plaatje bij gezin de Waard

6

Pieter en Annelies

1

2 | 3

4

5 | 6

verzachtte veel van ons leed. Ook het bezoek aan de familie v. d. Sluys (2e prijs) droeg daartoe bij. Hier was op ons gerekend, gezien de fraaie jurk van haar, het zondagse pak van hem en de hippe kledij der dochters. Alleen de hond bleek niet te zijn ingelicht, wat hij doorlopend uitte met een sacherijngig gebrom. Bij gepensioneerde M. v. Es, oud-scheepsmaker, begon dan de hemd- en krulspeldenpaniek.

We hebben plechtig moeten beloven, dat we er geen woord over in Boele-Nieuws zouden schrijven.

Bij de jeugd gingen de eerste prijzen naar Piet de Waard en Annelies Bovenhoff. Piet woont in de Ridderkerkse bloemenwijk en deelt zijn huis met nog zeven broers en zusjes. En vader en moeder natuurlijk. 't Was een drukte

van belang, vooral toen getracht moest worden het hele gezelschap op één plaatje te krijgen, wat na veel passen en meten gelukte. Tenslotte naar Annelies Bovenhoff, waar weldra bleek (mevrouws gelaatsuitdrukking liet daaromtrent geen enkele twijfel) dat het tijdstip van onze aankomst niet bepaald gelukkig was. Pa zat in bad.

„Stil laten zitten" dacht Pieter Boele en overhandigde met zwier de geschenkbon aan Annelies. Onder het motto „nat van buiten en nat van binnen" kwam vader daarna opdagen met een hoopgevende fles onder de armen.

We hebben er eentje genomen en getoost op Annelies, de bofferd. Want vorig jaar had ze ook al een prijs gewonnen. De tweede.

De volledige uitslag was:

Volwassenen

1. J. de Kok
2. P. v. d. Sluys
3. M. v. Es

6 t/m 8 jaar

1. Piet de Waard
2. Ton v. Prooijen
3. José Sparreboom

9 t/m 12 jaar

1. Annelies Bovenhoff
2. Janneke Buskop
3. Peter Berkenbosch

De troostprijzen gingen naar:

- J. van Driel
- A. de Jong
- Joh. de Jong
- J. de Koning
- G. v. d. Steen

BEKRULSPELDE DAMES

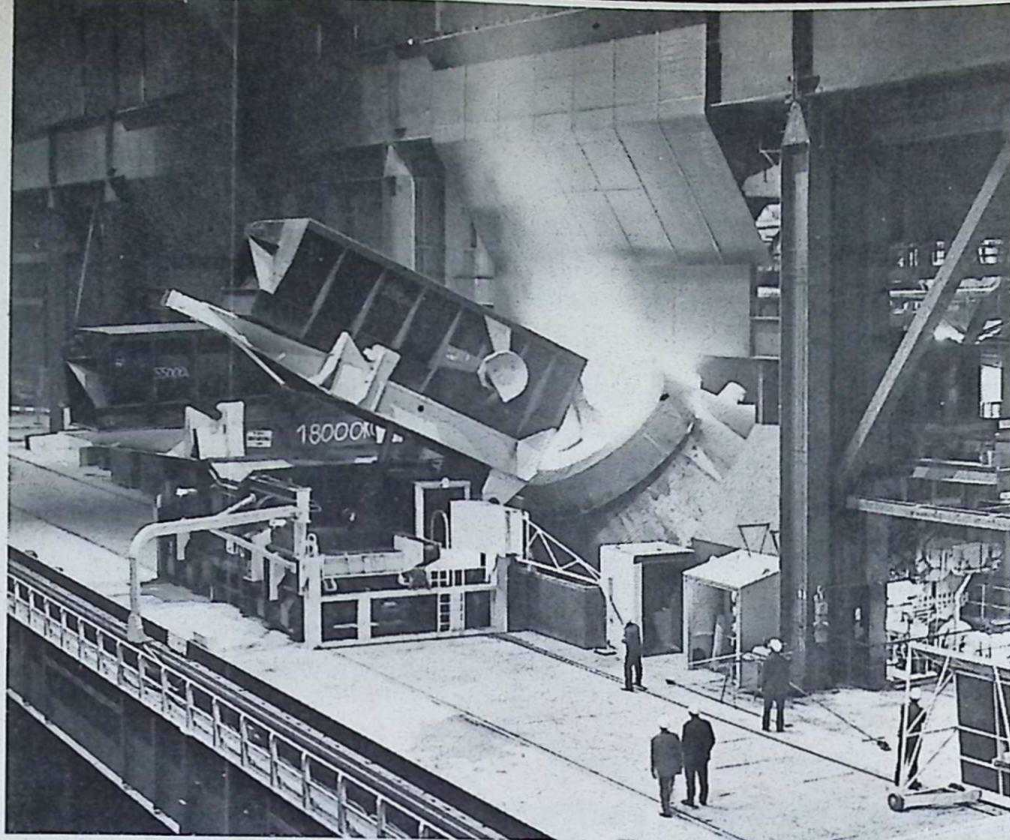
Met de leerschool op excursie

Gedurende hun tweejarige opleiding in onze bedrijfsscholen maken de leerlingen in totaal vier excursies mee. Twee per jaar dus. Als vast excursie-object dient altijd het opmeetcentrum van de Bemetel-examens te Den Haag, een excursie, die dit jaar reeds heeft plaatsgevonden.

In verband met het feit, dat de jongens van onze bedrijfsscholen een serie lessen in veiligheid van onze heer Bosman gekregen hadden, werd voor de excursie van vrijdag 18 december 1970 het Veiligheidsinstituut te Amsterdam als doelwit gekozen. Daarop aansluitend een bezoek aan Hoogovens te IJmuiden. 't Werd een dag, die in alle opzichten zeer geslaagd genoemd mag worden. En daar zag het in het begin niet naar uit. Want daags tevoren had die mijnheer van de nieuwdienst ons er al op gewezen, dat het wel eens mistig zou kunnen worden. Hij kreeg gelijk. 't Was mistig, toen de 54 jongens met hun leermeesters zich in de twee bussen installeerden en we vreesden, dat het tijdschema geen haalbare kaart zou worden.

't Viel allemaal mee. Stipt op tijd arriveerden we bij het Veiligheidsinstituut, dat in het hartje van de stad staat. Heel interessant en leerzaam is het. Een rondgang langs allerlei veiligheidsattributen leert je, hoe het allemaal zou moeten en leert ook hoe het best niet moet. Want ondeugdelijke gereedschappen of materialen, die in het verleden ongelukken hebben veroorzaakt, zijn eveneens tentoongesteld.

„Tja, de mensen zijn dikwijls zo eigenwijs, zie je....”

In de Oxy-staalfabriek van Hoogovens.

Bewondering hadden we voor de manier, waarop de rondleiders hun verhaal aan de jongens vertelden. Geen geijkte woorden of boekentaal, maar populaire praatjes. „En dit feestartikel, jongens, (hij liet een gammele ladder zien) lijdt aan de zogeheten zwabberziekte...” — „als je prijs stelt op een gave knar, zet dan voortaan een helm op, hè...”. Maar met alle kwinkslagen bereikten ze, dat de jongens geboeid bleven luisteren en dan is er alle kans, dat er veel van blijft hangen, zie je. Na de rondleiding werden in een apart zaaltje nog enkele veiligheidsfilmmpjes vertoond.

Om half twaalf zat iedereen weer in de bus. We reden Westwaarts en na een dikke drie kwartier stonden we onverwachts voor het Hoogovencomplex. Onverwachts, want je zag het door de mist niet aankomen. Je was er ineens. Diezelfde mist zorgde er voor, dat dit onderdeel van de excursie niet geheel uit de verf kwam. Maar er was desondanks wel zoveel te zien, dat de moeite....

Maar wacht even, laten we niet vooruit lopen op de gebeurtenissen. U hebt het relaas van de ontvangst nog van ons tegoed. Want dat was (zoals we het één der jongens hoorden zeggen) berengoed. Een vriendelijke mijnheer (van der Kant heette hij) loodste ons een mooi zaaltje binnen, waar een voortreffelijke lunch uitdagend stond te lonken. De uitdaging werd aanvaard. En we wonnen natuurlijk. Na een half uur was er geen lunch meer.

Een andere vriendelijke mijnheer (zijn naam was Kok) vertelde ons vervolgens wat een hoogoven voor een ding is, hoe het werkt en waarom het zo werkt. En om het hele proces zo duidelijk mogelijk te maken, mochten we eerst een kleurenfilm bekijken, die boeiend was van begin tot eind. „En nu”, zei mijnheer v. d. Kant, „stuiven jullie de bussen maar in en zullen we het allemaal eens gaan zien, als we tenminste iets kunnen zien”. Inderdaad maakte de mist van het Hoogovenlandschap een vage be-

Rond een uit elkaar geknalde ketel.

Vertrek uit het Veiligheidsinstituut.

Dankwoord van de heer Stibbe bij Hoogovens voor al het genotene.

doening en daarom oordeelde mijnheer v. d. Kant het het beste om de walsen van West van binnen te bekijken. Want die draaide toevallig op volle toeren. En dan sta je wel even te kijken, mensen! Wat een bedrijf, wat een bedrijf. Gebloed staarden leerjongens en leermeesters naar de grote, gloeiende moten staal, die door een geheimzinnige macht uit een oven op een rollenbaan geworpen worden. Aan het eind van de baan is de moot geen moot meer, maar een gloeiende scheepsplaat. Via een aantal walsen daverd de moot staal naar zijn nieuwe vorm. De vorm, die wij scheepsbouwers wensen.

't Was maar een onderdeel van het

Hoogovencomplex, dat we konden bekijken. „We hadden eigenlijk te weinig tijd om jullie alles te laten zien”, meenden de acht rondleiders, die onze jongens tekst en uitleg gaven. Maar een indruk kregen ze wel. Nog een half uurtje werd, onder het genot van een drankje, nagepraat en vragen gesteld. Mijnheer Stibbe bedankte daarna onze gastheren en vroeg de jongens om door een applausje zijn dankwoord te onderstrepen. Dat deden ze niet. Nee, ze maakten er een daverend applaus van. Daar was mijnheer v. d. Kant kennelijk mee in zijn sas. „Mag ik nu het laatste woord eens hebben, jongens? Jullie waren een fijne groep. Geloof van mij, dat

we dat wel eens anders meemaken!” En hij meende het!

Zo werd het een succesvolle dag, die afgerond en bekroond werd met een goed verzorgd diner temidden der kwelende vogels van Avifauna. En de jongens wilden wel weten, dat ze het eten goed vonden en de serveersters nog beter. En de serveersters lieten goed merken, dat ze daar mijlen ver boven stonden, maar al die aandacht toch wel leuk vonden.

De chauffeurs van de fa. Groeneveld uit Strijen loodsten ons met bekwaamheid door de mist naar Bolnes terug, waar we om half negen voor de werf weer uitstapten.

FUNCTIEWIJZIGING van de heer G. J. MATTHIJSSSE

Het is voor een onderneming als de onze een dringende noodzaak de ontwikkeling van de techniek op de voet te volgen. Dat dit voor de leiding van het bedrijf, welke alleen reeds door de organisatie en uitvoering van het werk voor meer dan 100% wordt opgeëist, geen eenvoudige zaak is zal wel niet nader behoeven te worden toegelicht.

Om op dit gebied toch de garantie te hebben, dat we „bij-blijven”, is besloten dat één van onze stafmedewerkers zich speciaal aan dit belangrijke onderdeel van de bedrijfsvoering dient te gaan wijden. Na rijp beraad is de heer G. J. Matthijssse hiertoe aangezocht en bereid gevonden.

Met ingang van 11 januari 1971 is daardoor de functie van de heer G. J. Matthijssse geworden:

Hoofd Technische Research en Service Afdeling (voor onze Engels sprekende relaties Head Engineering Research- and Service Department).

De heer Matthijssse heeft in de achter ons liggende maanden reeds een aantal werkzaamheden ter voorbereiding van zijn nieuwe functie verricht.

Kort gezegd heeft hij tot taak de technische know-how van het gehele bedrijf en van V. d. Wetering (en in het bijzonder in de sector machinefabriek) en de medewerkers daarvan op een zo hoog mogelijk peil te brengen met het doel economisch en technisch nog meer

verantwoord te werken en daardoor onze cliënten en die van V. d. Wetering een betere service te kunnen bieden.

De heer Matthijssse zal daartoe moeten zorgen voor het verzamelen van die know-how, o.a. door het bezoeken van fabrieken, het volgen van cursussen, het maken van studies, overleg met collega's, enz.

De aldus vergaarde kennis zal aan de medewerkers van Boele en V. d. Wetering moeten worden uitgedragen. Dit zal moeten gebeuren door een directe informatie aan collega's en andere medewerkers, door het geven van cursussen, het geven van adviezen e.d.

Hij kan door alle collega's en medewerkers van Boele en V. d. Wetering geraadpleegd worden. Hij houdt zich eigener beweging op de hoogte van onderhanden zijnde en te verwachten werk. Hij controleert eigener beweging of op verzoek, of het werk op de technische juiste wijze geschiedt, zonder direct bij de organisatie van het werk te zijn betrokken. Hij geeft daarbij adviezen aan leiding

en uitvoerenden. Indien hij de uitvoerenden rechtstreeks instrueert, stelt hij daarvan de leiding op de hoogte.

Hij kan eigener beweging of op verzoek, cliënten adviezen verstrekken of voor deze onderzoeken verrichten.

Hij kan in overleg met de leiding van het bedrijf, research verrichten door middel van proeven en experimenten.

Uiteraard doet hij al dit werk in nauw overleg met zijn chef, de heer A. v. d. Wilt, en zijn collega's.

Het bedrijf hoopt met het creëren van deze nieuwe functie te voorzien in een reeds lang bestaande behoefte. Mede gelet op de deskundigheid van de heer Matthijssse heeft het bedrijf het volste vertrouwen in het slagen van de nieuwe opzet.

De heer Matthijssse heeft zijn nieuwe taak met veel enthousiasme opgevat en het bedrijf doet graag een beroep op iedere medewerker hem de volle medewerking te geven om het hem mogelijk te maken die taak naar behoren uit te voeren.

Ir. H. Oerlemans benoemd tot Bedrijfsleider Machinebouw

Met ingang van 11 januari 1971 is de heer Ir. H. Oerlemans, die op 1 april 1968 in onze dienst trad en sedertdien in verschillende functies werkzaam was, benoemd tot

Bedrijfsleider Machinebouw

In deze functie zal hij als het ware de rechterhand van de heer A. v. d. Wilt zijn.

PERSONALIA

Benoemingen:

- 1- 1 A. L. Dekker, voorman gasboog-las-
sers
P. van Driel, voorman luchtploeg
11- 1 G. J. Matthijse, hoofd van de tech-
nische research- en service afdeling
Ir. H. Oerlemans, bedrijfsleider ma-
chinebouw

Jubileea:

25 JAAR:

- 1- 2 A. Hoek, corveeër
T. van Vliet, tekenaar
5- 2 J. v. d. Berg, voorman lassers
7- 2 J. Pijpers, ijzerwerker
11- 2 H. Slooff, ijzerwerker
18- 2 M. P. v. d. Boom, centerdraaier
4- 3 H. Kuiper, knipper
H. Schults, lassersbaas
G. v. d. Steen, hoofdbaas nieuwbouw
25- 3 H. J. van Overbeek, klinkersbaas

In dienst getreden zijn:

- 27-11 F. Rodriguez Marin, brander
30-11 C. F. A. v. d. Maden, praktkant
werktuigbouw
1-12 H. Sommer, praktkant werktuigbouw
4-12 J. Liboreiro Morales, lasser
A. Aparicio Castro, brander
J. Morera Rodriguez, brander
D. Brenes Aragon, bankwerker
8-12 J. Pallas Queijo, transporteur
11-12 A. Zamacola Monis, electriciën
28-12 A. Macias Arellano, koperslager
1- 1 A. Ros, bouwkundig tekenaar
A. J. von Wasserthal, technisch ad-
ministratief medewerker
J. Quirijns, technisch administratief
medewerker
mej. T. van Dongen, medewerkster
correspondentieafdeling
4- 1 R. de Vries, h-ijzerwerker
J. T. Hoorn, h-ijzerwerker
J. Heijboer, magazijnbediende
J. B. Daniëls, lasser
C. J. Bont, h-ijzerwerker
M. E. M. Verbeek, h-koperslager
M. C. Poortman, praktkant scheeps-
bouw
E. Rodriguez Rodriguez, bankwerker
S. Escudero Otero, plaatwerker
E. L. Daniëls, lasser
11- 1 N. C. Moerland, praktkant scheeps-
bouw
E. J. C. Boon, leerling bankwerker
F. H. Scholte, elektrisch lasser
13- 1 J. L. Reyes Roman, transporteur
F. Rodriguez Fernandez, transporteur
14- 1 F. Aido Castillo, transporteur/chauf-
feur

Terug uit militaire dienst:

- 14-12 L. A. Buskop, ijzerwerker

De dienst verlaten hebben:

- 24-11 B. Martin-Maestro Santos, bankwer-
ker
27-11 J. Garcia Montes, draaier
N. Fernandez Lopez, elektrisch lasser
G. Blom, praktkant werktuigbouw
A. den Boer, ijzerwerker
27-11 J. Lodder, bankwerker
30-11 C. H. Breems, ijzerwerker
G. J. de Boer, bedrijfsassistent

- 4-12 C. G. v. d. Pluijm, hellingschipper
E. O. Groeneveld, leerling lasser
8-12 A. Aded Rivera, brander
10-12 L. Zijad, elektrisch lasser
11-12 H. Schmidt, centerdraaier
F. A. Paz Chao, koperslager
15-12 G. U. G. V. Deriu, elektrisch lasser
A. Rodriguez Fontcubierta, hakker
18-12 E. J. Boudewijn, stoomkraanmachinist
23-12 M. Garcia Trinidad, koperslager
F. Lozano, Barrena, werkster logies-
gebouw
31-12 L. J. Bakker, kras bankwerkers
J. A. Alvarado Rodriguez, ijzerwer-
ker
S. Timmermans, onderhoudsbankwer-
ker
1- 1 J. M. Cotera Rugarcia, leerling lasser/
ijzerwerker
5- 1 J. L. Freire Aneiros, brander
8- 1 J. A. van Wijlen, lasser

Naar militaire dienst:

- 1- 1 J. W. Kruisinga, lasser

Gepensioneerd:

- 18-12 S. M. Stasse, magazijnbediende
25-12 A. van Overkleef, ijzerwerker
11- 1 A. Rijdsdijk, machine bankwerker
8- 1 W. Erkelens, machinaal boorder

Geboren:

- 6-11 Florentina, dochter van de heer en
mevrouw Ortiz-Garcia
19-11 Lourdes, dochter van de heer en me-
vrouw Gallego-Perez
3-12 Maria José, dochter van de heer en
mevrouw Salgueiro-Hermida
5-12 Abdeljabbar, zoon van de heer en
mevrouw Deflaoui
9-12 Christobal, zoon van de heer en me-
vrouw Sanchez-Diaz
15-12 Jan, zoon van de heer en mevrouw
Jorissen-Spa
22-12 Myriam, dochter van de heer en me-
vrouw Wagner-van Heiningen
27-12 Ingrid Nicolette, dochter van de heer
en mevrouw Koedood-den Hartog
1- 1 Willem, zoon van de heer en me-
vrouw Van der Jagt-Bestman

Gehuwd:

- 21-11 de heer A. Criado Bello met mej. A.
Guerrero Dopico
30-11 de heer F. Dorado Santana met mej.
J. Maya Rubio
1-12 de heer J. Oudijn met mej. M. van
Driel
4-12 de heer D. S. Bravenboer met mej.
F. Penning
10-12 de heer C. Assenberg-van Eysden met
mej. M. Geskus
11-12 de heer W. C. Clarke met mej. W. F.
Uitslag
15-12 de heer P. W. Blok met mej. M. H.
van der Laan
16-12 de heer H. van Bentum met mej. J.
W. IJsselstijn
18-12 de heer J. Martinez Tosso met mej.
M. Oostenrijk
29-12 de heer R. Butron Varo met mej. A.
M. Alex Calero
29-12 de heer J. Heffels met mej. T. Altena

Inkoopcommissie

Aan de lijst van zaken, waar via de In-
koopcommissie tegen korting gekocht kan
worden, moet de volgende toegevoegd wor-
den: Foto- en filmbedrijf Stolk & de Graaf,
Dordtselaan 256. Rotterdam.
Dit bedrijf zal metertijd ook te Ridderkerk
gevestigd worden.

Ideeënbus

Nadat de oogst lange tijd zeer gering was,
is nu plotseling de stroom weer op gang
gekomen. Na lediging van de bus bleek een
voldoend aantal formulieren ingeleverd te
zijn om in de volgende uitgave weer een
artikel van de Ideeëncommissie op te kun-
nen nemen.

Personeelsvereniging

De volgende data kunt u als vaststaand in
uw agenda noteren:

- Zaterdag 20 februari - uitvoering muziek-
vereniging Excelsior
Vrijdag 23 april - uitvoering Boele's
Mannenkoor
Vrijdag 5 maart - kontaktavond met
Mounty-show (voor
Bolnes en R'dam)
Vrijdag 12 maart - kontaktavond voor
de overigen
Zaterdag 15 mei - jubileumuitvoering
muziekvereniging
Excelsior

In de maand juni zal de voetbalvereniging
het 25-jarig bestaan vieren. De juiste datum
is nog niet bekend.

IN MEMORIAM

Op 6 december 1970 overleed op
52-jarige leeftijd de heer

HUIG ZIPPRO

die van 3 januari 1946 tot en met 5
december 1970 in dienst van ons
bedrijf is geweest als ijzerwerker.

Op 16 december 1970 overleed op
62-jarige leeftijd de heer

JOHANNES DE BEL

die van 28 september 1926 tot en
met 15 december 1970 in dienst
van ons bedrijf is geweest als ijzer-
werker.

Op 8 december 1970 overleed op
76-jarige leeftijd de heer

KLAAS DE GROOT

die van 1 januari 1946 tot en met 31
mei 1960 in dienst van ons bedrijf is
geweest als klinkersbaas.

Wij gedenken hen als toegewijde
medewerkers van ons bedrijf en
wensen hun familie de kracht toe
om dit verlies te kunnen dragen.